

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم با سلام خدمت شما استاد عزیز: استاد محمد شجاعی می گوید ما وقتی می میریم و در برزخ متولد می شویم از زندگی دنیا و خانواده خود چیزی به یاد نمی آوریم همانگونه که با تولد به دنیا چیزی از رشد خود در رحم به یاد نمی آوریم! (ذیل مباحث کینه) آیا این سخن مبنایی دارد؟ اگر بله پس چگونه است که اهل برزخ به سراغ او می آیند و احوال آشنایان خود را از او می گیرند؟ و اینکه مقایسه ایشان بین عالم دنیا و رحم آیا غلط نیست، آیا اینچنین نیست که ما در رحم رشد اختیاری نداریم ولی در دنیا رشد ما اختیاری است و از طرفی هر شخصی که مرده و دوباره زنده شده کاملاً آگاه است کدام عذاب را به خاطر چه فعلی در دنیا می کشد. آیا بهتر نبود بگوید آن وابستگی بین افراد با مردن از دست می رود و دنیا ارزش کینه ورزی ندارد؟!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر می آید نظر استاد از آن جهت است که تعلقات دنیایی و نسبت های آن در برزخ، برای انسان حضور ندارد ولی خودشان در کتاب ارزشمند «معاد» شان روشن می کنند که اهل برزخ، بی ارتباط با دنیا نیستند. موفق باشید